

Mučenik ispovjedne tajne

fra **Maksimilijan JURČIĆ**

32 godine

kapelan na Humcu

Franjevačka hercegovačka provincija - Mostar

Roden je 8. listopada 1913. u Ružičima kod Ljubuškog, od oca Joze i majke Matije, rod. Čorluka. Franjevačku klasičnu gimnaziju završio je u Širokom Brijegu, a bogosloviju u Mostaru i Rimu. Za svećenika je zaređen 1938. u Mostaru. Bio je kapelan u Blizancima i u Gorici, a zatim pomoćnik učitelja novaka i kapelan na Humcu. Strijeljan je 28. siječnja 1945. u Vrgorcu.

Navodno su fra Maksimilijana Jurčića, duhovnog pomoćnika na Humcu, partizani proglasili krivim zato što im nije htio odati ispovjednu tajnu, pa se on može smatrati mučenikom ispovjedne tajne.

Ugledni hrvatski list *Danas* (1991.) piše:

Titovi komunisti teže likvidaciji svakog nekomunističkog utjecaja u narodu. Zato su, ubrzo nakon okupiranja Hercegovine, odlučili likvidirati sav katolički kler, a uz njih i sve ostale ljude koji se ne slažu s komunističkim programom.

U zapadnoj Hercegovini prvi grad koji je pao u ruke partizanskih bandi 27. 10. 1944. bila je Čapljina. Sljedećeg dana osvojen je Ljubuški, u kojem je ubrzo formiran pokrajinski "oslobodilački komitet" za zapadnu Hercegovinu. Ovaj je komunistički organ ubrzo sastavio listu svih "sumnjivih i opasnih elemenata" tog područja, koje je trebalo eliminirati i ubiti. Među njima i 160 katolika gradana, seljaka, trgovaca. Na spisku smrti su bili i svi biskupijski svećenici, kao i 44 franjevca. U Čapljini je odmah masakrirano 60 gradana, u Ljubuškom 58 - neki su uspjeli pobjeći. Narodnooslobodilački komitet je odlučio da se sudbina svećenika odgodi dok ne bude osvojen Mostar - bojali su se da bi pokolj svećenika mogao izazvati narodni otpor protiv partizana. 28. 1. 1945. Nijemci i brvatska vojska osvojili su ponovno ta dva grada i držali ih 7 dana. 4. 2. 1945. bili su prisiljeni povući se zbog koncentriranog napada Titovih snaga.

S hrvatskim domobranima povukli su se i svećenici, posebno oni koji su na crnim listama smrti. Nakon ponovnog zauzimanja ovih gradova, pokrajinski komitet Komunističke partije smatrao je svojom prvom dužnošću da likvidira sve franjevce koji su još uvijek ostali u tom kraju, pa makar i ne bili na crnoj listi. To su vikar o. Maks Jurčić...

Bili su zatvoreni u Ljubuškom i kasnije strijeljani, a da nisu bili ispitani ili osuđeni. Obje grupe je ubila Ozna. Hrvatski narod (1945.) kratko izvještava:

Fra Maksa Jurčića proglasili su krivim zato što im nije htio odati ispovjednu tajnu...

Ovaj je mladi franjevac bio poznat po uzornom svećeničkom životu. Upravo kao takav je i postavljen za učitelja novaka, što je odgovorna i sveta služba, jer učitelj novaka odgaja buduće franjevce i on mora u svemu biti primjer i uzor. Obično se na takvu funkciju stavljaju duhovni ljudi, uzorni redovnici, tako da možemo reći da je fra Maksimilijan (Ljubo) Jurčić bio fratar sveta života, a kada se doda još i motiv njegove smrti, da su ga ubili jer nije htio odati ispovjednu tajnu, onda zaista možemo reći da je fra Maksimilijan bio mučenik i svetac.

Izvori i literatura:

Danas, 18. 6. 1991., br. 487, str. 64-65.

Hrvatski narod, 16. 3. 1945., br. 1286, str. 2.

Nikić, dr. fra Andrija, *Hercegovački franjevački mučenici*, Mostar, 1992., str. 123.